

Celem projektu Aktywistki, liderki, (samo)rzeczniczki. Doświadczenia aktywizmu w autobiograficznych narracjach kobiet z niepełnosprawnością w Polsce jest poznanie indywidualnych doświadczeń aktywistycznych kobiet z niepełnosprawnościami, Motywów ich zaangażowania społecznego oraz refleksji na temat istniejących barier w podejmowaniu działań aktywistycznych przez osoby niepełnosprawne.

Badania stanowią szeroką i wielopłaszczyznową analizę indywidualnych doświadczeń kobiet z niepełnosprawnościami. Główną techniką zbierania danych jest autobiograficzny wywiad narracyjny, w którym rozmówczynie proszone są o opowiedzenie historii swojego życia.

Dodatkowo badania podejmują analizę szerszego kontekstu, w jakim realizowane są aktywistyczne działania, w tym czynników społecznych, kulturowych, politycznych i strukturalnych. Służą temu studia przypadków działań wybranych organizacji pozarządowych, których liderkami są kobiety z niepełnosprawnością.

Jak wskazują dotychczas prowadzone w Polsce badania, uczestnictwo i zaangażowanie w sektorze pozarządowym odgrywa istotną rolę w upodmiotowieniu kobiet z niepełnosprawnością. Może zwiększać poczucie sprawczości i decyzyjności w myśl zasady „Nic o nas bez nas”.

Należy również mieć na uwadze fakt, że nadal w świadomości społecznej kobiety z niepełnosprawnościami są postrzegane jako bierne, bezradne, zależne od innych, niedecyzyjne i niekompetentne. W różnych obszarach i wymiarach życia społecznego, takich jak edukacja, praca, życie rodzinne, seksualność, pełnienie ról macierzyńskich, aktywność obywatelska, polityczna itd. Kobiety z niepełnosprawnością są obciążone wieloma negatywnymi stereotypami, marginalizowane, a w konsekwencji – dyskryminowane.

Realizacja badań jest niezwykle istotna z przynajmniej dwóch powodów. Po pierwsze z punktu widzenia kształtowania pozytywnych postaw społecznych wobec kobiet z niepełnosprawnością i włączania się w działania sojusznicze na ich rzecz. Po drugie, opisanie i popularyzacja historii aktywistek z niepełnosprawnością może stanowić inspirację i pozytywny bodziec do podejmowania działań w ramach społeczności lokalnych, a szerzej – do aktywnego kształtowania społeczeństwa obywatelskiego przez kobiety z niepełnosprawnością.